

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 194. szám

2009. február

Visszavezetni az eltévedtet - A homoszexualitásról

A XIX. és XX. század pszichológusai a homoszexualitást (az azonos neműek közötti szexuális kapcsolatot) többségében mentális (értemi) zavarnak tartották. Egyesek örökletes betegségnek feltételezték. Mások, mint például Sigmund Freud, a pszichoszexuális fejlődésben bekövetkező küzdelmek negatív eredményének gondolta. Általában minden pszichológus lelki zavarként fogta föl, amelyet gyógyítani kell. Társadalmi megítélése ezzel szemben sokkal elmarasztalóbb volt: erkölcsileg tartotta a legtöbb ember megengedhetetlennek a homoszexuális kapcsolatokat még akkor is, ha annak tiltását nem is tudta szabatosan elmagyarázni.

Az azonos neműek közötti szexuális kapcsolat megítélése mára megváltozott. Részben a multikulturális változások, részben a homoszexuálisok öntudatos és erősödő társadalmi nyomásának hatására a médiában már alig fogalmazódik meg velük szemben erkölcsi kifogás. A pszichológia által sokáig fenntartott "betegség" megjelölés is egyre inkább a múlté a szakmai megnyilatkozásokban. A mindennapi köznyelv melegként (angol nyelvterületen: gay, magyarul kb. vidám) említi őket. A hivatalok és szövegírók másságról beszélnek, amelyet az állampolgároknak tolerálniuk, a meleg szerint pedig megbecsülniük kell.

A társadalom megítélése viszont eléggé megoszlik a homoszexualitás kérdésében. A keresztyén hittől függetlenül is sokan mindmáig gyalázatos viselkedésnek és életmódnak tartják, amit tűzzel-vassal kell irtani és a lehető

legnagyobb mértékben büntetni. Az emberek jelentős része természetellenesnek érzi és undorral gondol rá. Mások megengedhetőnek tartják, csak őket hagyják ki ebből a "másságból". Kisebbségben vannak azok, akik pozitív társadalmi értéknek tekintenek a homoszexuálisokra.

Az utóbbi években újabb és újabb viharok kavarták föl a világi és az egyházi közvéleményt. Minden valószínűség szerint az 56 éves - nyíltan homoszexuális - Gene Robinson esete a legmeghökkenőbb a témában, akit az amerikai episzkopális egyházban (anglikán egyházban), New Hampshire államban választottak püspökké ebben az évben. A most már egyházvezető pap, aki két gyermek apja, tíz éve él élettársi kapcsolatban egy férfivel. Közismert az is, hogy a világ számos országában adnak össze és nyilvánítanak házastárssá azonos neműeket az egyház lelkészei. A nyugati egyházakban sok helyütt okoz folyamatos krízist az egyháztagok és az egyházvezetés egymásnak ellentmondó felfogása a homoszexualitás kérdésében.

Sokakban az okoz zavart, hogy a szociológiától, a pszichológiától, a jogtudománytól és a politikától is ösztönösen várnák, hogy határozott erkölcsi elvekből kiindulva nyilvánítson véleményt, fogalmazzon meg etikai normákat. Meg kell értenünk, hogy a szociológus, a pszichológus, a jogász, a politikus nem a tudományából adódóan felelős erkölcsi lény, hanem emberségéből eredően. Azt is meg kell értenünk, hogy csupán abból fakadóan, hogy valaki felelős beosztást tölt be, nem következik szükségszerűen az, hogy a társadalom teljes szélességét és végső távlatát veszi figyelembe döntéseinél. Ezzel nem azt mondjuk, hogy nem felelősen dönt, csak azt, hogy szűk érdekeket

részesít előnyben; hogy személyes (egyéni vélekedés) vagy társadalmi lobbijának enged.

Aki a homoszexualitás kérdésében felelősen akar véleményt nyilvánítani, adott esetben dönteni, annak végig kell gondolnia azt, hogy a társadalom legalapvetőbb egységének, a családnak a szerepét és egészséges működését hosszú távon segíti vagy gátolja a homoszexualitás elismerése, megengedése vagy támogatása. Milyen társadalmat akarunk építeni, milyen társadalmat akarunk látni tíz, húsz, ötven vagy száz év múlva?

A jelen helyzetben világosan és tisztán kell látnunk és képviselnünk egy bibliai alapozottságú irányt. Az Úristen jól ismeri az embert. Ő teremtette. Tudja jól, mi van hasznára, mi válik kárára. A Biblia először a sodomaiak kapcsán szól elítélően az azonos neműek szexuális kapcsolatáról. Majd Mózesen keresztül szólal meg nagyon határozottan az Úr igéje: "Férffival ne hálj úgy, ahogyan asszonnyal hálnak! Utálatosság az. Mert aki csak egyet is elkövet az utálatosságok közül, azt mind ki kell irtani népe közül, ha ilyet követ el." (3.Móz. 18:22.29.) Az Úr e parancsának következő megokolását adja: egyrészt az ő istenségéből következően kell elfogadnunk, hogy ő az Úr, tehát az ő parancsai iránymutatóak és kötelezőek mindenki számára. Másrészt a "földön maradás", vagyis a társadalom megmaradásának feltétele az általa adott szabályok megtartása, az erkölcsi tisztaság. Az erkölcsi tisztaság mértékétől függ a társadalmi bizalom tőkéje, a társadalom belső kohéziója, ami alapvetően befolyásolja az adott nép vagy nemzet történelmi létét.

Isten igéjének alapján tehát azért nem tartjuk megengedhetőnek a homoszexualitás bármilyen formáját sem - még ha azt állami törvény szabályozza, akkor sem -, mert alapjaiban kérdőjelezi meg a férfi-nő házasságán alapuló család kizárólagosságát, s ezáltal veszélyezteti a családok belső stabilitását, a társadalmi bizalmat.

Pál apostol a homoszexualitást, mint Isten büntetését értelmezi a rómaiaknak írt levelének elején. Akik az Úr ismeretét elhagyják; akik a végtelen és örök igazságok helyett időleges értékeket emelnek a végső igazság rangjára, azok szükségszerűen az élet sok területén természetellenesen fognak viselkedni. Így a szexualitás területén is eltévelyednek. "Isten kiszolgáltatta őket az erkölcsi ítéletre képtelen gondolkodás-

nak." (Róm. 1:28.) Ki kell mondanunk, hogy akik erkölcsileg eltévelyednek, s ezt nem is képesek belátni, azok nem alkalmasak arra, hogy a társadalom szélesebb rétegének irányt mutassanak, elveket szabjanak.

Ezért felelősségünk, hogy felemeljük szavunkat a bibliai erkölcs minél szélesebb körű alkalmazása érdekében. Egy homoszexuális, mikor a jogaiért küzd, nem az unokájára gondol. De amikor a keresztyén ember a család védelme és egészsége érdekében a homoszexualitás ellen is harcol, akkor a homoszexuálisok unokáinak is teljes életet akar.

(Háló Gyula)

A SZOKÁS

„...mindenki rabja lesz annak, ami legyőzte.”
(2.Péter 2:19.)

Állandó társad vagyok, a legnagyobb segítőd, vagy a legnehezebb koloncod. Előremozdítalak, vagy visszafoglak. A te parancsodra várok. A dolgaid felét rám bízhatod, én pedig gyorsan és pontosan elvégzem. Könnyen kezelhető vagyok, de szigorúan kell bánni velem. Mutasd meg nekem, hogy pontosan mit kell tennem, és néhány lecke után már automatikusan elvégzem.

A nagy embereket én tettem naggyá. A sikerteleneket én buktattam el. Bár nem vagyok gép, de annak pontosságával dolgozom, hozzátevé egy ember intelligenciáját.

Használhatsz engem a profit vagy a bukás érdekében is - nekem teljesen mindegy. Foglalkozz velem, taníts be, légy velem határozott, és lábaid elé helyezem a világot. De ha lazán bánysz velem, akkor tönkreteszlek.

Hogy ki vagyok ? A szokás !

Isten Igéje mondja: "...mindenki rabja lesz annak, ami legyőzte."

(-net-)

Megtaláltam a szolgálati területemet!

Nemeshegyi Zoltán (ifj.) vagyok. Lelkipásztor gyermekként soha nem volt kérdéses, hogy Isten létezik-e, és mi a hit, illetve a bűn következménye. Tudtam, mi a helyes, de nem tettem. Úgy gondoltam, hogy ráérek még, mert fiatal vagyok. Az első döntésemre 1994-ben került sor egy nyári táborban, teljesen őszintén döntöttem Isten követése mellett, de az idő múlásával az elhatározás erejét veszítette. Mindig tudtam, ha valami Istennek nem tetsző dolgot tettem, de úgy gondoltam, hogy majd úgyis megbocsát, és a „szentnek” nevezett emberek sem jobbak nálam, sőt! 2001-ben fiatalokkal való beszélgetések során rájöttem, hogy Isten előtt egyedül fogok megállni, és nem lehet másra mutogatni. Korábbi bűneimet megbánva bemerítésemet kértem, ami 2001. június 3-án megtörtént.

Középiskolai tanulmányaim vége felé éreztem Isten hívását, de figyelmen kívül hagytam, és a továbbtanulás tekintetében sem kértem vezetést. Ennek következménye a befejezetlen felsőfokú tanulmányaimtól kezdve a munkahely-keresésen keresztül a vállalkozásomig mindenben meglátszott. Éreztem, hogy valami nincs rendben, a kudarcomat a rossz pályaválasztásban láttam. Mivel az időt nem tudom visszatekerni, a megoldást munkahely változtatásban láttam. Másfél éves próbálkozás, egy dupla gerincsérv és több adósság után idén nyáron megszüntettem vállalkozásomat, és úgy döntöttem, hogy cselekszem az Úr akaratát.

Több egymástól független helyről az a látás jött, hogy főállásban missziói munkát végezzek. Isten megmutatta, hogy az Ő munkáját legalább annyira felkészülten kell végeznem, mint korábban a pénzszerzést tettem. Így őszintől a Baptista Teológia teológia szakán, missziói és szociális lelkigondozó képzéseken veszek részt. Több hónapig kerestem, mi az a missziói terület, ahol az Úr látni akar. Aztán az imádkozás és böjt után teljesen egyértelműen megmutatta Isten, hogy a legjobban a MERA-nál tud

használni. Korábbi – Isten vezetése nélküli – tanulmányaim és tapasztalataim értelmet nyertek. Úgy érzem, hogy megtaláltam azt a szolgálati területet, ahol talentumaimat a legjobban tudom kamatoztatni.

Isten különös vezetése, hogy több évtizeddel ezelőtt, amikor még gondolatban sem léteztem, nagypapám (Nemeshegyi Gyula) több száz igehirdetést mondott el a MERA hallgatóinak. Most lehetőségem van az általa megkezdett munkát – technikai oldalon – továbbvinni, és tízezrek felé szolgálni Isten dicsőségére.

(Ifj. Nemeshegyi Zoltán)

Gyermeki vágy

Én még kicsiny
Gyermek vagyok
Erőm is csak gyenge,
Üdvözülni még is vágyom,
Csak segítőm lenne.
Jézusom Te légy olyan jó,
Te is voltál gyermek,
Véred által légy szószólóm,
Ínségemből vált meg engem.

Zsótér Ferencné

A könyvterjesztésről és másról

Azt mondják, néma gyerekek anyja sem érti a szavát.

A múlt év történései alapján elkerülhetlenné vált a változás a könyvterjesztésben is. Ezek a következők:

- A könyvterjesztés ajtaja csak az ott található világításkapcsolók miatt nem zárható. Emiatt az otlétem nélkül is szabaddá vált a bejárás és a cetlis üzenethagyás. **Ez a bejárás megszűnik.** Helyette **telefonon** is elérhető leszek a következő **baptifonos számon: 06-20-775-8114** hétfőn, kedden, pénteken és szombaton 18.30-tól 19.30-ig. Valamint **vasárnap** az istentisztelet **előtt fél órával** (de. 8:30-tól és du. 16:30-tól) a könyvterjesztés nyitva lesz, ezzel is segítve azoknak, akik az istentisztelet után sietnek.
- Eddig hitelbe is el lehetett vinni könyvet, ez szintén **megszűnik.** E helyett a megvásárolni kívánt könyvet, ha adott napon nincs rá elég pénz, egy hétig félreteszem megőrzésre.
- A pénzkezelés bonyolultabbá vált, ezért ha tehetjük, lehetőség szerint ne nagy címletű pénzzel fizessünk a könyvterjesztésben, ill. a kiszolgálás gyorsabbá válhat. (A nagy-címletű pénz váltásával kapcsolatban én is teszek lépéseket.)
- Mint mindenkinek, nekem is adódnak majd olyan helyzetek, amikor a könyvterjesztést nem tudom kinyitni (pl. szabadság – aminek az ideje alatt telefonon sem leszek ilyen ügyben elérhető –, betegség, munkahelyi elfoglaltság, egyéb családi okok). Előre is köszönöm ennek a megértését.

A gyülekezet működőképességét biztosító szolgálatokat csoportosíthatjuk abból a szempontból is, hogy látványosak (pl. énekkar), vagy csak a háttérben működnek (ide sorolom a könyvterjesztést is). Ez utóbbiak már annyira természetessé válnak, hogy nem is gondolunk bele, hogy azoknak, akik azt végzik, mennyi idő-, és energiaráfordítást, lemondást jelent az a szolgálat.

Ha a hangosítást nézzük, az már nem csak az istentiszteleti alkalmakra korlátozódik, hanem nagyon sok előkészületi munkát is igényel a szolgálatot végzők szabadidejéből. András és

Zoli nagyon sokat tettek azért, hogy az imaház hangosítása jó legyen, attól függetlenül, hogy az épület adottságai mellett nem lehet mindenki igényét kielégíteni. Itt szeretném megköszönni azoknak a fiatal testvéreimnek szolgálatkészségét, akik vállalták a hangosításban való munkálkodást, ezzel megkönnyítve Zoli és András helyzetét. Így már ők is könnyebben tudnak szabadságra menni, ill. egyéb elfoglaltság miatt (pl. munkahely, családi okok, stb.) távol maradni egyes alkalmakról, ugyanis. eddig nem nagyon volt rá lehetőségük.

Továbbá szeretném felsorolni azokat a szolgálatokat is a teljesség igénye nélkül, amelyek még ebbe a csoportba tartoznak: beteglátogatás, vendéglátás, ajtónálló(k), perselyezők, pénzszámolók, gyülekezeti pénztár könyvelése, Baptifonnal kapcsolatos ügyintézés, úrvacsora utáni szolgálat, szeretetvendégség előkészület és „romeltakarítás”, csoportvezetők, szolgálat szervezők, fénymásolás, kottatár rendezés, missziói adakozást gyűjtők, gondnok, imaház takarítás, az imaház épületével összefüggő karbantartási munkák, Szeretet-Szolgálat újság szerkesztése, másolása, Békehírnök terjesztés...

Ha egy pillanatra végiggondoljuk ezeket a területeket, akkor láthatjuk, hogy sokan végeznek valamilyen szolgálatot, sőt vannak olyan testvérek, akik több ilyen feladatot is ellátnak. Fontos az, hogy ezeket a „háttérszolgálatok”-at megbecsüljük, értékesnek tartjuk, és kell, hogy időről időre bátorítsuk egymást a szolgálatvégzésben. Mindenkinek jól esik az elismerés, és erőt, lendületet ad feladatának folytatásához. Talán van olyan, aki úgy gondolja, erről nem kell említést tenni, de szerintem nem árt, ha néha-néha beszélünk róla.

A mai világunk eléggé eldurvult, és az emberek eltávolodtak egymástól, de nem szabad engednünk, hogy azok a negatív hatások, amik bennünket is érnek a környezetünkön keresztül, begyűrűzzenek általunk a gyülekezet falai közé.

Megkezdve a sort, visszatekintve a múlt év decemberében a könyvterjesztésben kialakult káoszra, voltak olyan esetek, amikor másokat megbánthattam a szavaimmal, és azzal, ahogyan lereagáltam a helyzetet. Ezúton szeretnék tőlük bocsánatot kérni.

És nem utolsó sorban szeretném megköszönni azoknak a testvéreimnek is a hozzáállását, akik

a múltban is becsületesen, korrektül, megbízhatóan intézték nálam a vásárlást.

Szabó István

A karkötő

Két aranyból font vastag karkötőt találtam vetkőzés közben az SZTK-ban. Ahogy feküdtem kezelésre várva, rám nevettek a félhomályba'.

Egyedül voltam, nem látott senki, URAM, MIT KELL HÁT ILYENKOR TENNI ?

Találtad, súgta egy hang, a tied lehet, erre még nem futott sohasem neked.

Tedd a zsebedbe, hisz' senki sem lát, ne sajnáld azt, ki ennyi arannyal jár.

Gondold meg, súgta egy másik, nincs neked, de mondd, hiányzik ?

Vissza kell adnod, hisz' úgyse hordanád, legfeljebb gyorsan elajándékoznád.

Vállalnád, hogy kínozzon a lelkiismeret?

Add vissza, még nem késő, még megteheted.

Bennem a jó és a gonosz összezapott, A JÓZANSÁG EGY PERCRE ELHALLGATOTT...

Nem ! Nem adom vissza, ez jár nekem, és dacosan fölmarkolta a kezem.

A karkötők a zsebemből gúnyosan nevettek:

- Na lám, ilyenek vagytok ti emberek nehéz ellenállni a kísértéseknek.

A szívem dübörgött, verejtékezett homlokom, nem, nem én ezt vissza nem adom!

Aztán lassan lecsútt minden bennem, és rádöbentem, hogy meg kell tennem.

Nem másért, magamért ! A kísértőt nem hagyom,

A BŰNT, MÉG ARANYÉRT SEM VÁLLALHATOM.

Az óra csörgött, a kezelés lejárt, a nővérke fekhelyemnél megállt.

A karkötőket a kezébe tettem, és egy írással, véle átvetettem.

A LELKEM MÁR ÚJRA SZÁRNYALT, SZABAD VOLTAM,

TESTBEN ÉS LÉLEKBEN SZABAD VOLTAM !

(Ismeretlen szerző)

A "KIS HÍVŐ" ÉS A "KIS SZKEPTIKUS"

Egy várandós anya két gyermeket hord a méhében. Az egyik egy "kis hívő", a másik egy "kis szkeptikus". A szkeptikus azt kérdezi: Te hiszel a születés utáni életben?

- Hát persze. - mondja a kis hívő. Az itteni életünk arra való, hogy felkészüljünk a születés utáni életre, hogy elég erősekké váljunk arra, ami ott kint vár bennünket!

- Hülyeség! - mondja a szkeptikus. - Ez nem igaz! Hogyan nézhet ki a kinti, külső élet?

- Pillanatnyilag még nem tudom, - mondja a kis hívő - de biztos sokkal világosabb, mint itt bent! Talán, lehet, hogy a szánkcal fogunk enni és a lábunkkal fogunk menni!

- Nonszensz, lehetetlen! - mondja a szkeptikus.

- Megyünk a lábunkkal és eszünk a szánkcal!? Micsoda hülyeség! Ez egy fura ötlet, hogyan is működhetne! Itt van a köldökzsinór, ami biztosítja a táplálékot. Nem lehetséges élet a születés után, hiszen ez a zsinór már így is túl rövid!

- Hát persze, hogy működni fog, csak minden egy kicsit másként fog kinézni. -mondja a kis hívő.

- Soha sem fog működni! - véli a kis szkeptikus. - Még soha senki nem tért vissza a születés után! Születés után vége az egésznek! Az élet nem más, mint egy nagy sötét tortúra!

- Még ha nem is tudom pontosan, milyen lesz a születés utáni élet, - mondja a kis hívő - de azt tudom, hogy találkozni fogunk az édesanyánkkal, és ő nagyon vigyáz majd ránk!

- Anya!?! Te hiszel egy anyában? Hol van? - kérdezi a kis szkeptikus..

- Itt van körülöttünk, mi benne vagyunk, és általa létezünk, nélküle nem létezhetnénk! - válaszolja a kis hívő.

Mire a kis szkeptikus:

- Soha nem láttam még semmilyen anyát! Nincs is ilyen!

A kis hívő elgondolkozik egy pillanatra. - Néha, amikor nagyon csendben vagyunk, hallhatod, ahogy énekel, vagy érezheted, amikor megsimogatja világunkat! - mondja aztán halkán - Mindenesetre én hiszem, hogy az igazi életünk a születés után kezdődik!

(-net-)

A Bibliát olvasók kevesebbet vannak táppénzen

A Bibliát olvasók kevesebbet vannak táppénzen, lelkiismeretesebben töltik munkaidejüket és jóval kevesebb bűntényt követnek el, így statisztikailag kimutathatóan nagyobb hasznot hajtanak az államnak, mint vallásukat nem gyakorló embertársaik – mondta Ittész János, a Magyarországi Evangélikus Egyház elnök-püspöke abból az alkalomból, hogy jövőre a magyarországi történelmi keresztény egyházak a Biblia éve elnevezésű rendezvénysorozatnak adnak otthont.

A Biblia olvasása egyúttal az önpusztítás elutasítását, a család iránti fokozott felelősségvállalást és a nagyobb közösségek, így a nemzet iránti elkötelezettséget is eredményezheti – folytatta az egyházi vezető, aki a Semmelweis Egyetem Magatartástudományi Intézetének A magyar népesség életminősége az ezredfordulón című kiadványában szereplő megállapításokat ismertette.

Az evangélikus egyház nagy hangsúlyt helyez arra, hogy hívei napi kapcsolatban legyenek a Bibliával, egyúttal bízik abban, hogy a Biblia éve segíti terjeszteni a keresztény hit alapvető gondolatait azok számára is, akiknek a vallás eddig nem volt különösebben fontos. Az egyház vezetése azt is reméli, hogy a Biblia éve – amelynek szervezőgárdájában Fabiny Tamás evangélikus püspök képviseli az evangélikus egyházat – nem csak egy kiállítással, koncerttel egybekötött látványos akcióorozat lesz, hanem mélyebben megismerteti az evangéliumot az emberekkel – fogalmazott az elnök-püspök.

Az evangélikus egyház külön figyelmet fordít arra, hogy a gyülekezeti taggá válást jelentő konfirmációs ünnepségen az új tagok számára Bibliát nyújt át, ez nem csupán gesztus, hanem útmutatás arra nézve, hogy a hozzájuk tartozók nap mint nap olvassák a Szentírást - hangsúlyozta.

Az elnök-püspök kiemelte: a protestantizmus egyik legjelentősebb reformja az anyanyelven való prédikáció és a Biblia ezzel együtt járó lefordítása volt. Az anyanyelvi reformot Luther Márton, az evangélikus egyház alapítója indította el. Ennek méltó megünneplése érdekében a reformáció 1517-es meghir-

detésének 500 éves évfordulóját már most elkezdték szervezni, melynek keretében teológiai szimpóziumokat, konferenciákat, kiállításokat terveznek, és az ezzel foglalkozó munkacsoportok is körvonalazódnak. Az ünnepségsorozat keretében a Luther-végrendelet részletesebb publikációját is tervbe vették – tette hozzá a püspök.

A reformáció kezdetére való nemzetközi emlékeztetést is segítik azok a kapcsolatok, amelyeket a németországi és az osztrák testvéregyházakkal építettek ki, a bajor-magyar evangélikus együttműködés például idén lett 15 éves, amit közösen ünnepeltek meg. Jó úton halad a szlovák-magyar evangélikus viszonyok rendezése is – említette meg Ittész János.

[Péld 14:23.](#): „Minden munkából nyereség lesz; de az ajkának beszédéből csak szűkölködés.”

(-net-)

Mecseki

Szürkén, porlepetten érkezett Mecseki a Sürípusztára. Ruháján tarkabarka foltok éktelenkedtek, amelyekről a kevésbé gyakorlott szem is felfedezhette, hogy saját kezüleg eszkábálta raja a számkivetett. Lábain talpnélküli bakancsok fityegtek, és minden lépésnél szemérmetlenül jelezték az alsó rész hiányosságát. Kezében füttyköst szorongatott, mint az önvédelem megtestesítőjét.

Hát igen. Megérkezett Mecseki, de természetesen nem várta őt senki. Igaz, hogy a meghívást sem igen szorgalmazták. Sőt, úgy volt vele a tanyavilág, hogy a megjelenését kisebb elemi csapásnak könyvelték el. Mert ha netán egy hétre megfészkelte valahol, onnan feltétlenül eltűnt néhány baromfi, malac, s nem egyszer borjúkötél is ragadt a derék számkivetett kezébe (természetesen borjúval együtt). A terményféléről ne is szóljunk, hiszen az az Isten ingyen ajándéka, és ahhoz Mecsekinek is joga volt. Voltak olyanok, akik Mecsekiről azt rebesgették, hogy Isten ostorként vetette a tanyalokok közé, hogy imitt-amott beszédesen rámutasson az anyag hiábavalóságára, vagy annak gyors elváltozására. Csak az az igazság, hogy verés közben az ostor is szenved, sőt esetenként el is szakad. Mint említettem, Mecsekit senki sem várta. (Ha csak azt a néhány komondort nem számítjuk, amelyek nagy nekibuzdulással próbálták Mecseki hangulatos öltözékét szellőssé tenni). Annikor meglát-

ták a gazdák, béresek és megértették, hogy legalább két hétig szerencsétlenül fogja őket, éktelen haragra gerjedtek, öklüket rázva és torkukat nem kímélve tessékelték tovább, és a pokolba próbálták útlevelezni.

Mecseki először csak jámborán mosolygott, de miután látta, hogy itt a vendégszeretet valami járványos nyavalyában elpusztult, nem volt más tennie, mint duzzogva odébb-állni. Azt azonban megjegyezte, hogy a pokol hollétét nem tudja, de ha így bánnak vele, egy szál gyufa segítségével csinál itt a Süri-pusztán poklot.

Az útszéli akácosban húzódott meg. Sehogy nem tudta felfogni a tanyasiak viselkedését. Ugyanis két nap óta egy jámbor atyafival rótt az országutat, és az annyi szépet mondott az emberi szívben és lélekben lappangó szépségről, jóságról, hogy titokban elhatározta a megjobbulást. Ő ugyan nem talált szívében semmi érdemlegeset, de gondolta, hátha más jobban szét tudna nézni nála. De most már végképpen fölfordult benne minden.

– No, megálljatok, ti jósággal meg emberséggel fölkantározott sűriek! Ha nem kell a javuló Mecseki, majd kell a pusztító.

Kibontotta a táskáját és elfogyasztotta a ropogósra száradt kenyeret és azt a fél hagymát, amely tegnapi lakomájáról maradt meg. Aztán hanyatt feküdt a földön és kitervelte a bosszút. Nincs más hátra, négy sarkán fölgyújtja a tanyát, és aztán illa berek... továbbáll.

Az est beálltával újabb komplikáció állt elő. Gyomra kevesellte a déli elemózsiát és elkezdett követelőzni. Ez arra az elhatározásra juttatta, hogy előbb egy kis ételmet szerez, és csak azután fenýíti meg az elrugaskodott tanyai népet.

Óvatosan somfordált a tanya közelébe, és a szélső béresház mögött állapotodott meg. Egy darabig várt, aztán előrejött a ház sarkáig. Feszülten figyelt. Halk hangok ütötték meg a fülét.

– Hm, még nem alusznak – gondolta és elhatározta, hogy tovább vár.

De ahogy ott állt és figyelt, lassan kivette a hangok értelmét. Egy nő imádkozott. Ez megdöbbenette. Újból eszébe jutott útítársa, aki azt állította, hogy aki buzgón imádkozik az Istenhez, azt meghallgatja és megsegíti.

– No, halljam, mit kér ez az Istentől? – Egészen odalapult az ablakhoz és úgy hallgatott.

–... és mindazokat is, Istenem, akiknek gonosz a szándékuk, te vedd kezébe és gátold meg őket a rossz cselekedetekben. Hiszen ők is a te teremtményeid, őket is a szép és jó életre teremtetted, csak elsodorta, eltaposta, megcsalta őket a sátán. Véd meg, Atyánk, a házunkat, egészségünket, és rendeld ki a holnapi kenyerünket, mert látod Istenem, hogy nincsen...

Mecseki megzavarodva húzódott vissza. Kellemetlenül érezte magát. Ezt már végképpen nem tudta felfogni. Ez már csak ide-oda lézengett sivár agyában, de nem bírt megállapodni sehogy sem.

– Ez itt még másokért imádkozik, és kenyerük sincs.

Hazugság minden! Aki imádkozik, az is éhes, és aki nem, az is...

Dühösen hagyta ott a házat, és visszament az akácosba. Útközben erősen gondolkozott. Eszébe jutott gyermekora, beteges édesanyja és vézna testvérekéi, és főképpen a húga, aki mindig olyan buzgó imádkozó volt.

– Hol lehetnek, mi lett velük?

Nagyon nehéz lett a szíve. Most már nem a tanyasiak gorombasága fáj neki, hanem az egész elrontott élete. Most már nem komisz, indokolatlan bosszút akart, hanem valami enyhe megnyugvást. De hol és főképpen hogyan?...

Ahogy leült a kiserdő szélén, egyszerre torkon ragadta a sírás, és zokogva hajtotta le a fejét. Nagyon sokáig sírt. Csak hajnalban szenderedett el egy kicsit. De a rövid alvás nem hozott részére nyugalmat. Azt álmodta, hogy tüzes csóvával felgyújtotta a tanyát, és a házakból mindenhol az ő beteges, vézna testvérekéi futottak ki és sírva kiabáltak feléje:

– Mit tettél? Mit tettél?

Távolabb meg összegörnyedve, megrokkanva ment az édesanyja. Épp olyan volt, mint amikor a halálos ágyon feküdt.

– Jaj! – hördült fel. – Mi ez?

Fölébredt. Egy asszony állt előtte. – Csak nem itt hált? – kérdezte részvétellel.

Mecseki félszegen kelt fel és azt sem tudta, mit feleljen.

– Nálunk lett volna szállás. Miért nem jött be hozzánk? Mecsekiből kitört a keserűség:

– Én... a Mecseki Jóska... szállásra? No, ez nem volt mostanában. Fanyarul mosolygott, és megrázta bozontos fejét. Az asszony tágra meresztett szemekkel bámult rá. Amikor megszólalt, szinte elcsuklott a hangja:

– Hogy... hogy mondta? Mecseki Jóska? Mecseki bólintott.

– Az...

– De hiszen akkor... akkor... hova valósi?

– Károsra.

– Akkor maga az én bátyám. Én vagyok az Ilona... Mecseki szégyenkezve hajtotta le a fejét. Az asszony nyakába borult és sírt, sírt.

– Bátyám, édes bátyám, az Isten küldött téged. Tudod, a férjem meghalt a fogságban, és én itt vagyok négy apró gyermekkel. Kaptunk földet, de nincs, aki dolgozza.

Mecsekiben szörnyű viharok dúltak...

Csodálkozott, hogy előbb nem találkoztak, hiszen elég gyakran végigsarcolta ezt a vidéket. De a legnagyobb hatást az esti ima, az éjjeli álom tette rá. Valamit akart mondani, de a húga megelőzte.

- Gyere, gyorsan gyere, majd otthon együtt imádkozunk!

- Elindultak a tanya felé, ahová most már nemcsak várták, hanem kézen fogva vezették Mecsekit... És ahol a munka és a becsület új napja ragyogott fel számára.

(Újszászi Benyó Illés)

F A K A N Á L

Bazsalikomos töltött csirkecomb

Hozzávalók: 4 csirkecomb
A töltelékhez: 4 darabka csirkemáj, 5 dkg szalonna, 10 dkg csiperkegomba, 1 fej vöröshagyma, 2 dkg vaj, 1 evőkanál borecet, 1 tasak szárnyas fűszerkeverék

A szószhoz:
5 dl tyúkhúsleves (leveskockából), 1 nagy csokor bazsalikom, 1 evőkanál olívaolaj, 2 evőkanál tejföl

Elkészítés: A combokat éles késsel hosszában bemetszük úgy, hogy a csontokat kivehessük. A májat és a szalonnát ledaráljuk. A hagymát és a gombát apróra vágjuk, majd a darált hússal együtt a vajban megpároljuk. A Delikat Szárnyas Fűszervázzsal ízlés szerint fűszerezzük, hozzáadjuk az ecetet, és összeforraljuk. A combokat megtöltjük, formára igazítjuk, a tyúkhúslevesben megpároljuk (kb. fél óra), majd kivesszük, és pirosra grillezzük. A maradék levest a felére forraljuk. A bazsalikomleveleket nagyon apróra vágjuk, és simára keverjük az olajjal. A tejfölt a sűrű leveshez adjuk, majd a bazsalikomos olajjal simára keverjük. A combokat ezzel a szósszal tálaljuk. Párolt cukkiniszeleteket kínálhatunk mellé.

A bazsalikomot tartósíthatjuk, ha olajjal és 1 kávéskanál sóval összekeverjük, majd légmentesen lezárjuk. Hűtőben néhány hétig eláll.

SZERETET - SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: **dr. Almási Mihály**

Szerkesztő: Máté Dániel mate.dani@freemail.hu, Máté Daniella,

Technikai szerkesztő: Lesták Károly

Honlap: www.erzsebet.baptist.hu

V i d á m e s e t e k

Mi a különbség a méh és a darázs között?
A darázs nem gyűjt vasat.

Kérdezi a friss lótulajdonos a lovászt:
- Ma vettem ezt a lovat. Szerinted versenyezhetnék vele?

- Persze! Sőt amilyen gebe, még simán le is győznéd!

Hogy hívják a kínai csengőszerelőt?
- Nicsak Kicseng

- Mi az? Nincs lába és mégis ló?
- Hát a hasonló!

- Mit hord a fején a fecske?
- Fecskendőt!!!

A l k a l m a i n k

Istentisztelet: minden vasárnap 10 és 17 órakor

Bibliaóra: minden csütörtök 18,30 órakor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör:
minden vasárnap 9 órától 10 óráig

Ifjúsági bibliaóra: minden kedd 18,00 órától és vasárnap 9 órától 10 óráig

Ifjúsági énekóra: minden vasárnap 16,00 órától 17 óráig

Felnőtt kiscsoportos biblia tanulmányozás /MKBK/: minden vasárnap 9 órától 10 óráig

Énekóra: minden csütörtök 19,30 és vasárnap 18,30 órától

Úrvacsora: Minden hónap első vasárnapján a 10 órakor kezdődő Istentisztelet második felében

Közös imaóra: Ünnepi Istentiszteletek előtt 9 órától 10 óráig (Karácsony, Húsvét, Pünkösd, Hálaadónap)

Sakk szakkör Minden hónap első vasárnapját követő hétfő 17 órától

Elöljárósági megbeszélés: Minden hónap első vasárnapját követő szerdán 18 órától

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Lelkipásztor: **Dr. Almási Mihály**
Pesterzsébet, Ferenc u.3.
Telefon: 283-14-13

Gyülekezetvezető: Laczkovszki János
Telefon: 285-25-97

Gondnok: Császár Sándor
Telefon: 284-46-04